

Vem kunde föreställa sig afghanska ungdomar från bergsbyarna i Bamiyan-provinsen, ca 160 km från Kabul, i en sammansvetsad, uthållig grupp av fredsaktivister, med ett växande kontaktnätverk av fredsgrupper i andra länder som Palestina och USA?

Tre afghanska fredsaktivister vid Fredsparken i Bamiyan. På muren har de målat: "Varför inte pröva Kärlek?"

Dagbok från AFGHANISTAN

Afghan Youth Peace Volunteers (AYPV), ungdomar i åldrarna 8 - 20 år, har i drygt två år aktivt verkat för att vända sina egna och deras familjers krigstrauman till ett passionerat och handlingskraftigt fredsarbete.

- Krig förstärker alltid fördomar och orsakar splittringar, konstaterar **Mohammad Jan** ("jan", en hedersbetygelse i persiskan), 20 år och en av de äldsta i AYPV. I ett land, ockuperat av utländsk makt, blödande av militärt, politiskt och etniskt våld, utnött genom decennier av krig och korruption, söker AYPV meningsfulla metoder att höja rösten för ickevåld.

FÖRDOMAR

- Vi vägrar ofta att se andra som medmänniskor, säger Mohammad Jan. Vi talar om tajiker, pashtuner, hazarer, shia, sunni... Jag tror vi måste ha en mer långsiktig synvinkel. Vi unga spelar ofta en nyckelroll. Äldre människor är ibland som gamla utvuxna träd, som inte längre kan böja sig, medan unga människor kan vara som nya plantor. De kan ändra riktning. Vi har ett afghanskt ordspråk som säger: Berg kan inte nå berg. Bara människor kan nå människor.

David Smith-Ferri är en av de amerikanska fredsaktivister som just nu besöker Bamiyan, på inbjudan av AYPV. Som medlem i **Voices for Creative Non-violence**, en organisation som levde nära civilbefolkningen under de första åren av Irak-ockupationen och som under sanktionsåren bl.a. åtalades för att ha distribuerat läkemedel och sjukvårdsutrustning till Irak, rapporterar nu David från sin resa i Afghanistan och slås av sina egna fördomar.

"Hur svårt vi har att tänka oss, att något gott faktiskt kan skapas i Afghanistan, av afghanerna själva, utan hjälp utifrån. Jag erkänner vilken ansträngning det är, att befinna sig utanför denna skugga av trångsynthet och etno-centricitet som vi blir matade med i västerländska standardmedier."

Under fem intensiva dagar ska nu medlemmarna i Voices for Creative Nonviolence rapportera från sin resa i Afghanistan.

Följ dagboken på deras hemsida.

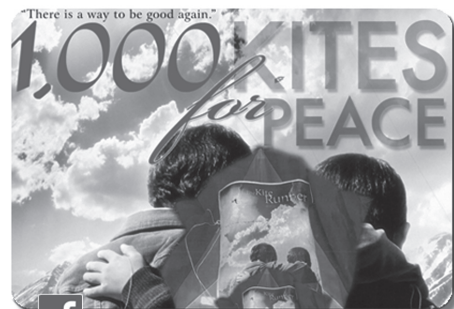
Och läs mer om Afghan Youth Peace Volunteers.

” Berg kan inte nå berg.
Bara människor kan nå människor.

Hakims Bön

*WE ARE a global family which has lost its way
Look at how militant and angry we've become
Poverty predominates, money and energy wasted
Rugged mountains and impassable valleys
Not referencing merely the topography
Where once there were crops and dates
We have no more friends, only allies
Allies and enemies interchangeably...*

*WE, the ordinary people, the victims
Of all these war games
We seek a different solution
Salvation
Building tangible peaceful relations
A dawn which is a dawn, a new beginning
Envisioning a kinder, non-violent
Demilitarized Afghanistan*

JOIN 1,000 Kites for Peace!

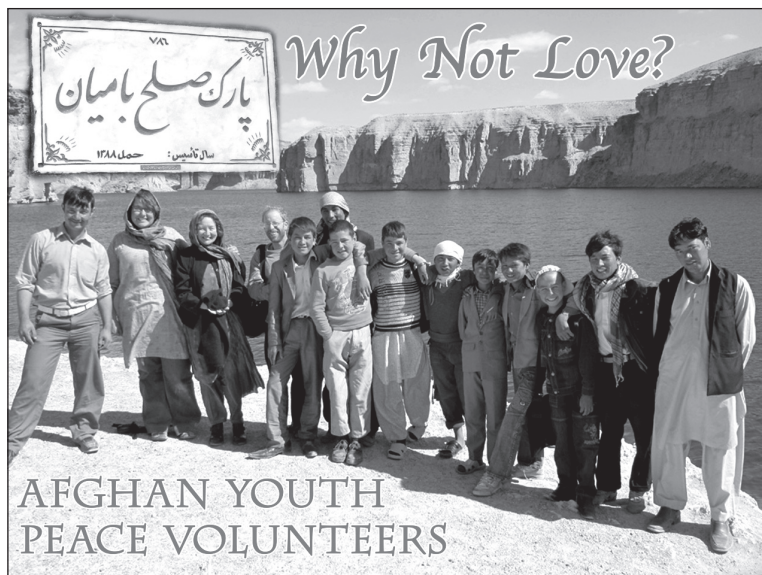
Voices for Creative Nonviolence (US)
www.vcnv.org

Afghan Youth Peace Volunteers (Afghanistan)
www.ourjourneytosmile.com

nyheter • artiklar • kommentarer

www.gandhitoday.org

92.210 BITAR AV MITT BRUSTNA AFGHANSKA HJÄRTA

Kära vänner

(inklusive de som avlägset skulle betrakta mig som en "fiende")

De 92.210 registrerade dokumenten över kriget i Afghanistan som WikiLeaks publicerat, utspinner sig mellan mitt 9:e och 14:e levnadsår tillsammans med mina medsysstrar och bröder i vårt hemland.

Jag har svikit mig själv och har blivit sviken av Mänskligheten mer intensivt än siffror kan redogöra för. Men jag försöker att inte förlora taget om de osynbara dygder som kan skänka någon återstod av mening till min existens.

Vi har en global familj som är splittrad, ojämlig och tynande, och fastän vi erkänner att kulor och bomber inte kan läka våra själar, firar vi ändå våra egna självmord. Till och med efter att ha presenterats inför 92.210 exempel på en misslyckad lösning, så fortsätter vi ovetenskapligt och ohållbart att stödja den, vi rensar och förstummar våra samveten genom att benämna bevisen som "uppförstorade", som "gamla nyheter som redan allmänheten känner till i debatten".

Se hur militanta vi alla har blivit, hur arga och vanmäktiga!

I Afghanistan spenderar vi mer pengar och energi i syfte att döda människor än att hjälpa dem.

Globalt lyssnar vi inte till andra, inte ens till våra vänner. Vi hän-ger oss bara till elitistiskt oväsen.

Vi känner knappt några andra eller deras behov. Vi kretsar bara runt oss själva och våra egna behov. Vi cirklar tomt runt självberöm, förmögenheter och makt.

Jag vet att detta kan låta cyniskt från en 15-årig pojke, men vi fortsätter vår fantasi om det "goda" kriget i Afghanistan. Eliten "demoniserar" Assange och hans likar, ger bränsle åt mer inhuman rädsla genom den magiska förklädningen av "nationell säkerhet" samtidigt som man gör världen allt farligare med nya imponerande vapen.

Inget fungerar längre i Afghanistan.

Vi tappar hoppet för alltid och det betyder rena helvetet.

Ni vill veta vem som dödade min far och det "smärtsamma tillståndet" hos min sörjande mor, så jag kan hata den som dödade honom och ni kan känna er rättfärdiga nog över de dagliga kriget i Afghanistan mot talibanerna. Men jag vägrar föreviga den historiska hämmen om så presidenten anbefallde mig.

Vi förlorar mer än kriget mot själva Livet, vi förlorar vår Mänsklighet. Broder skadar broder. Människan dödar Människan och vi gör inte tillräckligt för att stoppa denna blodspil-lan.

I all ödmjukhet vill jag säga till alla ledarna av den drygt 43 länder stora koalitionen, till ledarna i våra grannländer, till ledarna för al-Qaida och talibanerna, att era strategier och system är katastrofalt bristfälliga. Alla hoppas vi, precis som människan tenderar att göra, på någon sorts "frälsande" räddning ur vårt nuvarande tillstånd, men ingen tröst står att finna i vårt nuvarande våldsfokuserade tillvägagångs-sätt.

Som kännande varelser, måste vi, de vanliga människorna här i världen, sitta ner och lyssna till varandra, sträva efter vänskap och, om "löjligt" nödvändigt, låta barnen i världen föra oss samman. Detta är hur desperat engagerade vi måste bli, i att bygga påtagliga fredliga lösningar.

Till våra fraktionella guds-lekande ledare: Börja uppföra er som vuxna män och kvinnor, genom att företräda visionen om en vänligare, våldsbefriad, avmilitariserad värld.

Till varje soldat: Denna slakt på kommando gör dig inte mer mänsklig, inte heller skänker det trygghet till dig och din familj. Så lämna detta kalla system i dag, innan det äter upp dig i morgon.

Till varje engagerad medborgare i världen: Begär den skatt du betalar till krig tillbaka. Även om det inte ger livet åter för varje internationell soldat eller afghan som dödsats, så begär du ändå tillbaka ditt förlorade samvete.

Vad som får mitt Afghanska Hjärta att brista är vår stolthet, vår girighet och vår själviskhet. Vi förräder oss själva till vår egen ensamma ödeläggelse.

Medierna och självcenterade vuxna ställer dumma frågor som "vad visar egentligen dessa läckta dokument om Afghanistankriget?" Jag vill nära nog bojkotta alla medier.

Vi drunknar i en tom skugga från en kompakt korruption, som lämnar oss inkapabla till insikt. Men värre än så - som stjal Kärleken från oss och gör Kriget till vår Ledstjärna.

Kanske har ni förträngt att afghaner, precis som jag, vill älska och bli älskade. Kanske påverkas ni omedvetet av den normaliserade propogandan som hävdar att afghaner är "vildar" och koalitionsstrupperna "änglar". Kanske börjar ni tro på, att afghanerna själva har önskat detta krig.

Om så är fallet, vill jag väcka liv i vårt allmänna, mer kreativa jag, genom denna enkla vädjan: "Varför inte prova kärlek?" Detta är vad vi ska räkna med, inte makt som fäfängt kämpar efter mer makt.

Jag kommer att fortsätta upprepa frågan "Varför inte prova kärlek?" även om det inte finns något min förtryckta tystnad kan säga, eller några av de 92.210 bitarna av Mänsklighetens Skadade Hjärta som kan omskaka eller övertyga er om att krig stinker av död.

Vi behöver medvetet förändras.

Och kärleken är hur.

*Era små afghanska vänner
i Afghan Youth Peace Volunteers*

genom **Hakim**
skol-elev, jordbrukare, affärsägare

nyheter • artiklar • kommentarer

www.gandhitoday.org

Spakbacken, 74 | 94 Knivsta epost: info@gandhitoday.org - BIDRAG: plusgiro 541208-1456